

особно пленителна презъ хубавитѣ и ясни лѣтни дни, когато се преливатъ цвѣтоветѣ на узрѣлитѣ и пожълтѣли вече ниви и зелени царевици около града, съ тъмно-зеления цвѣтъ на горитѣ по склоноветѣ на Бухалъ, Разлатецъ и самия Балканъ съ синия цвѣтъ на небето, като цѣлиятъ този пейзажъ се залива съ ослѣпителнитѣ лъчи на високо издигналото се Слънце, подъ които блести сребристая лента на Росица.

Много красиви сж и гледкитѣ къмъ Балкана, когато изгрѣва Слънцето или пъкъ залѣзва, и когато високитѣ върхове, покрити изцѣло съ снѣгъ, изглеждатъ, като че ли горятъ съ хубавъ пурпуренъ блѣсъкъ — чисто алпийска гледка!

Особно красиви сж гледкитѣ на планината и нощемъ, когато сж освѣтени отъ Месеца. И когато завали дъждъ по планината и той се задвижи по нейнитѣ върхове и склонове! Та кога ли Балканътъ не е красивъ и не тегли къмъ себе си нашия погледъ?

Отъ тѣзи величествени и омайни гледки на Севлиевския Балканъ, които се мѣнятъ всѣкидневно и ежечасно, се наслаждаватъ всички севлиевци, които обичатъ планината и по-често се заглеждатъ въ нея презъ свободното си време.

Централното положение на Севлиевското поле по отношение на съседнитѣ балкански и подбалкански долини на образуващитѣ три рѣки, както и ония на тѣхнитѣ по-малки притоци, презъ които вървятъ естественитѣ пътища отъ тѣхъ къмъ широкото поле, естествено е посочило и мѣстото, гдето е трѣбвало да се развие по-голъмо селище, което съ течение на времето да се развие въ административенъ центъръ за всички околни селища. Така се е създало Севлиево като най-голъмо населено мѣсто въ порѣчието на рѣка Росица.

Севлиево презъ XIX вѣкъ

(Споредъ чужди пжтешественици и учени)

Още съ създаването на турската държава на Балканския полуостровъ въ нея сж дохождали особени пратеничества отъ държавнитѣ глави на разни европейски държави. Повече отъ тѣхъ сж пжтували по известния старъ пътъ отъ Бѣлградъ презъ Нишъ — София — Пловдивъ — Одринъ за Цариградъ. Пратеницитѣ пъкъ на Полша и Русия сж пжтували обикновено презъ Добруджа и Източна България.

Нашиятъ роденъ градъ не се намира на нито единъ отъ тѣзи главни пжтища, та затова не се споменува въ описанията на тѣзи пжтувания презъ България. За него се даватъ сведения само презъ XIX вѣкъ и то отъ нѣкои пжтешественици по тогавашна Турция и отъ отдѣлни учени.

Понеже въ Турция не е имало преброяване на населението, числото на жителитѣ се е давало повече по пре-